

PREUS MUSEUM

Det kongelige kulturdepartement
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Vår dato
27.06.2013

Vår referanse
2593/001-KD

Vår saksbehandler
HHJ

Deres dato

Deres referanse
Høringsuttalelse

VEDR.: HØRING AV NOU 2013:4 KULTURUTREDNINGEN 2014. UTTALELSE FRA PREUS MUSEUM

Vi har gjennomlest utredningen med interesse og ønsker å bidra med følgende innspill siden vi som museum har ansvar for det fotografiske feltet:

Fotografi

Vi har lagt merke til at fotografiet kun nevnes i forhold til billedkunsten (NOU 2013: 4, kapittel 11, del 8 og 8.3), men fotografiet er tilstede i nesten alle områder av samfunnet og er en viktig del av "demokratiets infrastruktur" og landets "ytringskultur".

Fotografiet er som kulturbærer kanskje et av de kulturuttrykkene som favner bredest og dypest i dag. Det fotografiske bildet er det viktigste kommunikasjonsmiddel som dagens samfunn har, ved siden av tekst, og det fotografiske uttrykket finner hele tiden nye veier. Fotografiet er i konstant bevegelse og utvikling. Som utredningen peker på, brukes fotografiet som uttrykksform av norske kunstnere. Men det dokumenterende og fortellende fotografiet har fått en fremtredende plass i samfunnet, gjennom pressen, utstillinger og hos ungdommen. Amatørfotografiet er en stor folkebevegelse. Listen kan gjøres lang over hvor det fotografiske bildet engasjerer og hvor det brukes.

Fotografi er noe som alle kan utøve og ha glede av! Fra minnebilder i familiealbum er fotografi i dag en del av informasjons og kommunikasjonsteknologien og den digitale teknikken gjør at vi kommuniserer med bilder uberoende av tid og rom. Barn, voksne og eldre i alle deler av landet er med. Fotografiet har, gjennom den digitale utviklingen, blitt demokratisert.

Ved tusenårsskiftet hadde fotografiet gått fra det analoge til det digitale. Kamera og mobiltelefoner har høyere teknisk nivå og er blitt billigere. Det har medført at man fotograferer mer, at spredningen er globalisert - over internett: Facebook, Flickr, Instagram og på hjemmesider. Den visuelle kulturen tar større plass, bruksområdet er bredere, fra den private sfæren til det offentlige rom.

PB. 254 NO-3192 HORTEN
TEL 33031630 FAX 33031630
POST@PREUSMUSEUM.NO
WWW.PREUSMUSEUM.NO

Derfor må kunnskap om fotografiets historie og fotografi som språk styrkes i dagens Norge.

Fotografi finns ikke på skoleplanen. Og til tross for at fotografi er tilstede innen fagene media vitenskap, etnologi, informasjonsteknologi, kunstvitenskap osv, er fotohistorie lite tilstede som eget fag innen akademia. Den fotohistoriske forskning trenger utvikling i samarbeid mellom universitetene og institusjonene som har fotografiske samlinger og arkiv. Først og fremst Preus museum og det nasjonale fotonettverket. Kulturdepartementet må i større grad synliggjøre og satse på fotografiet. Dette kan gjøres både gjennom styrking av undervisning, forskning og institusjonene dette angår, men også gjennom en innkjøpsordning av fotobøker som foreslått, og styrking av lokalmiljøet som utredningen også foreslår. Preus museums eget samarbeid om en stillingsprosent for en av Horten biblioteks bibliotekarer for hjelp til vårt fagbibliotek, styrker samtidig det lokale biblioteks kunnskap om fotografi.

Preus museum

Utredningen peker på at kostnadsveksten til drift de senere årene har vært stor (lønninger/pensjon, husleie, strøm, datapark osv). Samtidig peker man på at de store museene har fått en realøkning. Dette gjelder ikke for alle og slett ikke for Preus museum som de siste årene kun har fått en økning på 3,8% og dermed en reel nedgang i forhold til driftsutgifter som har hatt en større økning. Dette har tatt midler vekk fra faglig utvikling og produksjon av utstillinger og annen formidling, bevaring av samlingene og muligheten for fagansatte som kan tilrettelegge samlingene for publikum.

Preus museum, som det ansvarlige museet for fagfeltet fotografi må styrkes. Samtidig bør man skape flere plattformer for kunnskap om fotografi og fotografiens historie i Norge, f.eks. et Fotografiens Hus i hovedstaden.

Billedkunsten

Utredningen peker helt rett på at billedkunstnere er en gruppe som har sakkert akterut i forhold til andre kunstnergrupper. Løsninger som utstillingshonorar og styrking av produksjonsmidler i institusjonene kan ha potensial til å jevne ut forskjellene. Men man må også være forsiktig med bare å søke løsninger som gjør kunstnerne på det visuelle feltet til "støttmottakere". Kunstnere produserer kunst også som andre produsenter for å selge. Når museer har fått mindre å rutte med til innkjøp, og innkjøpsordninger som Kulturrådets er lagt ned, blir både kunstnerne fratatt muligheten til å forsørge seg selv og museenes samlinger stagnerer.

Ved siden av støtte til kunstnerne må altså også institusjonene som bygger samlinger for ettertiden styrkes.

VENNLIG HILSEN

Ingrid Nilsson
Direktør